

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

kan, for at fremskynde det arbejde, der foregår i naturfredningskommissionen. Jeg vil ikke tro, at en udvalgsbehandling af det her fremsatte lovforslag ville kunne bidrage til yderligere at fremskynde udviklingen. Jeg skal gøre, hvad jeg kan på det foreliggende grundlag.

Vivike: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser og ikke mindst efter den sidst fremkomne udtalelse foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om revalidering. (Om revaliderings- og forsorgsdirektoratet).

(Lovforslaget (nr. 107) findes i tillæg A. sp. 1253, fremsættelsen i tidenden sp. 3204).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Grete Hækkerup: Det fremsatte lovforslag om ændring i lov om revalidering med undertitlen: om revaliderings- og forsorgsdirektoratet, omfatter to principielle punkter. For det første forslaget om at udskyde revisionen af loven til folketingsåret 1970-71 og for det andet oprettelse af et direktorat, det såkaldte revaliderings- og forsorgsdirektorat. Under forudsætning af, at etableringen af dette nye direktorat vedtages, foreslås der endvidere visse redaktionelle ændringer.

Som motivering for at udskyde revisionen af loven i 5 år anføres, at de indvundne erfaringer ikke giver tilstrækkeligt grundlag for en tilbundsående revision af loven på nuværende tidspunkt. Det er forståeligt, når man ved, at loven kun har været gæl-

dende siden 1. oktober 1960, og at revalideringen for den enkelte i mange tilfælde har været flere år.

Af det forelagte materiale fremgår det ikke, hvordan man sikrer sig oplysning om revalideringens virkninger, om målet med revalideringen opnås: at den revaliderede er blevet i stand til at sørge for sig selv og sin familie. Jeg vil derfor gerne spørge socialministeren, hvorledes dette følges op, og om man allerede nu efter de fem år, hvori loven har virket, er i stand til at foretage visse vurderinger.

Med lovens vedtagelse i 1960 tillagdes der socialministeren en række beføjelser. Det foreslås nu, at socialministeren kan bestemme, at adskillige af disse beføjelser kan udøves af revaliderings- og forsorgsdirektøren. Og hermed er vi så inde på forslaget om oprettelse af et revaliderings- og forsorgsdirektorat. Formålet med oprettelsen af dette direktorat er at opnå en bedre koordinering af revalideringsarbejdet, samtidig med at dette direktorat også skal påtage sig opgaver for særforsorgen, og i denne forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom på, at stillingen som direktør for den sociale særforsorg er nedlagt ved normeringsloven for finansåret 1965-66.

Med oprettelsen af revaliderings- og forsorgsdirektoratet tilsigtes en samling og forenkling af de administrative funktioner. Derfor er det foreslået, at invalideforsikringsrettens revalideringsafdeling omdannes til et revalideringsnævn. Dette vil efter lovforslaget blive et selvstændigt nævn, medens det tidligere var en særlig afdeling af invalideforsikringsretten. Nævnet skal som hidtil bestå af 7 medlemmer, der udnævnes for 6 år ad gangen af socialministeren, samt af revaliderings- og forsorgsdirektøren som formand — tidligere var det invalideforsikringsrettens formand, der beklædte denne post. Det hidtil eksisterende samordningsudvalg bevares såvel som dets beføjelser.

Endvidere foreslås det at lovfæste den hidtidige praksis med et særligt underudvalg — som skal bestå af en del af medlemmerne af samordningsudvalget — til at bistå revaliderings- og forsorgsdirektøren, dels når det gælder spørgsmål om etablering og drift af revalideringsinstitutioner og beskyttede virksomheder, dels når det gælder spørgsmålet om uddannelse af personale.